

Valtr Bohumil, pol.škpt., vedoucí akce v Rozhlasu-
hlášení.

Akce " Rozhlas " ve Fochově třídě.

357

VALTR
Bohu

Přípravy pro akci v Rozhlasu byly započaty dne 20. dubna 1945 a rozvrženy takto:

1. Obstarávání stavitelských plánů budovy.
2. Navázání styku s českým osazenstvem budovy, zejména technickým vedením.
3. Zjištění síly a rozmístění strážů a hlídek SS v budově, jakož i stav její výzbroje.
4. Vybrání odhodlané čety poliejni pro útok a obstarání zbraní k útoku.
5. Útok - provedení .

K bodu 1 : Stavitelské plány obstaral pluk. Voženílek prostřed -
nictvím pplk. Bürgera. Tyto plány byly doplněny návrhem
technických podrobností, které na schůzce dne 1.5.1945
v budově generálního velitele v Praze III., Tržiště 9
dodal vedoucí report.odd. Rozhlasu Alfred Technik.

K bodu 2 : Pol.škpt. Valtr a kpt. Suchánek vešli ve styk dne 30.dubn
1945 a pak na schůzce dne 1.5.1945 s red.Alfredem Techni-
kem, který vyložil podrobně stav německého a českého
osazenstva v budově Rozhlasu. Dále sdělil nám, že
pracuje v úplném srozumění s Dr. Morávkem v Rozhlasu.
Upozornil nás na všechna technická zařízení v budově,
která jsou nezbytně nutná pro zachování provozu. Dodal
nám pláněk, kde se nalézá pracoviště / simultání stůl/,
./.

strojovna a akumulátorovna. Zdůraznil, že český technický personál má podchyčen a že v rozhodné akci se k nám šestí úředníci připojí.

Upozornil nás zejména na tři německé osoby ve vedení Rozhlasu a sice: Sendeleiter Pavela, int. Thürmera a velitele ochrany v budově SS-Untersturmführer Preise. Sdělil nám přesně čísla jejich kanceláří.

K bodu 3 Dne 3.května 1945 byl vyslán v civilním oděvu k Alfredu Technikovi do budovy kpt. Suchánek, aby zjistil stav a výzbroj stráže a prohlédl si na místě vchody do provozoven a hlasatelského studia.

Zjistil: stráž u vchodu vyzbrojena aut.pistolami a po pěti ručními granáty v síle 3 mužů. Strážnice v přízemí s počtem $1 + 4 = 5$.

Ve 2.poschodí čis.dvěřít 273 strážnice druhá se stavem 1 a cca 10 pro střežení v chodbách a po budově.

K bodu 4: Uložil jsem dne 2.5.1945 pol.kpt. Palíčkovi, veliteli vězenského oddělení pražské policie, aby vybral ze stavu svého mužstva asi 20 odhodlaných mužů / bylo vybráno toto oddělení úmyslně, protože dovede pracovat v budově/. Dne 3.5.1945 pozval jsem na generální velitelství v Praze III, Tržiště 9 pol.prap.Hladíka, vedoucího boxerské sekce polic.klubu, jehož jsem předsedou, abych mu uložil vybrání 10 mužů zvláště tělesně zdatných. Pokud se týče zbraní, jednalo se pouze o opatření většího počtu nábojů do služ.pistolí. Opatřil jsem proto prostřednictvím sborjáře štrážm. Míky duplikáty klíče k sborjárně

skladišti pol.řed. Originál musel býti denně odevzdán býv.pluk. Missbachovi. Prap. Hladík sám měl asi 300 nábojů. Na základě těchto přesných příprav byl mnou zpracován přesný plán / i časově /, který předvídal započítí s akcí spíše užití lsti ještě v klidné době. Přesto, že útek započal násilně, ukázala se nesmírná důležitost těchto příprav a akce v Rozhlasu se skutečně zdařila.

K bodu 5.- Útek :

Dne 5.května 1945 v sobotu, obdržel jsem od pluk. Voženilka příkaz : započítí s akcí v Rozhlasu. Ihned jsem telef. spravil pol.kpt. Suchánka, aby se připravil a uvědomil pplk. Rožka, že akce začíná. Na to jsem se s osobním vozem z garáže v Karmel.ul.č.18 na pol. odebral na policejní ředitelství v Praze, Bartolomějská 6.- Ve voze mě doprovázeli četn.strážm. Humhej a Souček.

Na dvoře pol.ředitelství měl již kpt. Pališka a prap. Hladík připraveno mužstvo s kpt. Suchánkem k odjezdu. Kpt. Suchánek převzal velení mužstva, které v autokaru odjíždělo a já je sledoval s osobním vozem s Humhejem a Součkem k Rozhlasu. Cestou na Národní třídě byl můj vůz zadržen davem a přijel jsem k Rozhlasu právě v tom okamžiku, když mužstvo z autokaru vniklo do budovy s kpt. Suchánkem. V tom okamžiku zahájili Němeč-SS z budovy palbu do ulice a házeli před budovu ruční granáty, aby se znemožnilo pomoci vniknouti ještě do budovy. Jak později bylo zjištěno, krátce před našim příjezdem do budovy byla SS-stráž v budově sesílena o nových 65 mužů-SS.

Zneškodnil jsem hlídku SS u vchodu do dvora Rozhlasu a získanou karabinou ozbrojil jsem četn.štrážm.Součka, který se mnou přijel. Bylo mi jasné, že musím organisovat obranu před budovou, abychom znemožnili přísun německých posil a abychom vážali Němce v budově palbou z protějších domů a tím umožnili boj našich uvnitř.

Za pomoci civilních bojovníků ozbrojených puškami a několika železničářů z Wils. nádraží a za pomoci hasičů, kteří jako první k Rozhlasu na volání o pomoc přijeli, jsem vnikl do protějších domů, násilně jsme otevřeli několik německých bytů, jejichž okna vedou do Fochovy třídy proti Rozhlasu. Z oken budovy jsme ostřelovali okna Rozhlasu a tím znemožnili ostřelování ulice a házení ručních granátů.

Po nějaké chvíli přijel před budovu Rozhlasu malý autokar s SS-manny na pomoc asi v počtu 8 mužů. Hned jsme zahájili palbu střechou autokaru na posádku a po krátkém boji byli vytaženi mrtví, nebo těžce ranění SS-manni z vozu a odsbrojeni. Avšak ani tato pomoc naše vzhledem k malému počtu karabin a jiných zbraní nebyla nijak vydatná. S ohledem na to, že i mně docházelo střelivo / používal jsem dvou pistolí/, neboť před Rozhlasem jsem v boji vystřelil asi 60 nábojů- shromáždil jsem asi 15 civilistů neozbrojených a pronikl jsem s nimi a se štrážm. Humhejem do Wilsonova nádraží tím způsobem, že jsme přešli staveniště Vinohradského tunelu. Podle udání železničářů, byly zbraně ve vagoněch v nádraží. Skutečně nás vyšší úředník nádraží / představil se jako člen Národního výboru Malibovský / poslal k soupravě vozů, kde zbraně byly, ale bez vhodného střeliva. Při rozobírání zbraní z vagonu dostali jsme náhle palbu ze zadu

od tunelu, kam vnikli za námi SS-manní a palbu z boku z jednoho transportního vlaku. Pronikli jsme za stálé palby pod vagony až do topíren nádraží u Bulhara. Při tom boji mi šetrázn. Humhej zachránil život tím, že skolil jednoho SS-manna, který na mě zezadu mířil, aniž bych o tom věděl. Byl jsem jen lehce zraněn na dlani levé ruky. Rána silně krvácela.

Z topíren se mi podařilo pak přeléztí hradbu do ulice a přes Žižkov a Karlín jsem se snažil dostat k velitelství na Malou Stranu. Na Žižkově však jsem se dostal znovu do boje s SA- ze školy na Pražáče, protože bylo mi jasné, že přes Karlín je cesta kryta palbou Němců z Vítkova. V Mladěševičově ulici jsem byl držen v šachu v jednom domě / elektrotech. Mohr-obchod / palbou z Poděbradovy třídy. Po odstřelení jedné SA-hlídky podařilo se mi dosíci vozu se řidičem, který byl poblíže a přes Vinohrady jsem se dostal zpět na generální velitelství na Malé Straně, kde jsem se zúčastnil dalších bojů u velitelství, kam jsem přidělen.

Navrhuji, aby všichni, kteří se se mnou zúčastnili bojů o radiožurnal byli vyznamenáni, zvláště pak šetrázn. Humhej a Souček jež stáli mi po boku a jejichž činy jsem viděl.

O skupině pod vedením kpt. Suchánka podává zprávu tento sám.

M. Válek
Pol. štábní kapitán.